

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

- 1.
 2. mede ten behoeve van hun minderjarig kind,
 - 3.
 - 4.
- appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/38265, 06/38266, 06/38270
en 06/38273 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen,
van 1 mei 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 26 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 1 mei 2007, verzonden op 7 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brieven, bij de Raad van State binnengekomen op 4 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 19 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie te kennen gegeven geen reactie te zullen indienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in de hoger-beroepschriften is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. De hoger beroepen zijn kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Nasrullah-Oemar
ambtenaar van Staat

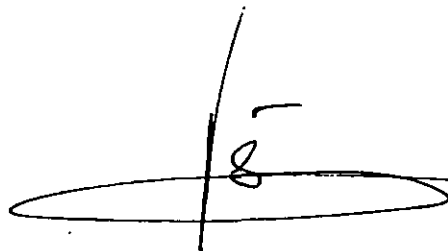
Uitgesproken in het openbaar op 16 juli 2007

404

Verzonden:

16 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

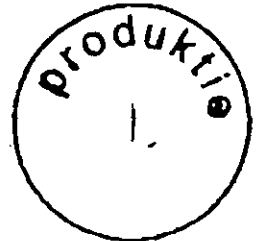
uitspraak

RECHTERBANK 's-GRAVENHAGE

Zittinghoudende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 06/ 38265, 06/ 38270, 06/38266 en 06/38273 BEPTDN AS2

uitspraak: 1 mei 2007

inzake:

geboren op
eiser,geboren op
verblijvende te
mede namens haar minderjarige kind,
eiseres 1,geboren op
eiseres 2,geboren op
eiseres 3,
allen van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummers: 5807.27.2128
V-nummer:eisers,
gemachtigde: mr. S.R. Nohar, advocaat te Lemmer;

tegen:

STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE.

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

gemachtigde: mr. M. Lelik, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 28 juli 1998 hebben eisers aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

Bij beschikkingen van 16 september 2003 heeft verweerder deze aanvragen afgewezen. Tevens is in zijn beschikking eiser een verblijfsvergunning regulier op grond van art. 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 geweigerd.

Zaaknummer: AWB 06/ 38265, 06/ 38270, 06/38266 en 06/38273 BEPTDN AS2

2

Bij schrijven van 9 oktober 2003 heeft eiser tegen het besluit tot afwijzing van zijn aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd een beroepschrift ingediend bij de rechtbank te 's- Gravenhage.

Tegen de weigering van verweerder om eiser een verblijfsvergunning regulier, onder de beperking tijdsverloop, te verlenen heeft eiser bij schrijven van 9 oktober 2003 een bezwaarschrift ingediend. Voornoemd bezwaar is bij beschikking van 3 maart 2004 ongegrond verklaard. Tegen voornoemde beschikking heeft eiser bij schrijven van 26 maart 2004 beroep ingesteld bij de rechtbank te 's- Gravenhage.

Bij uitspraak van 16 februari 2006 is het beroep voor zover het ziet op artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) gegrond verklaard en het beroep gericht tegen de weigering van verweerder om eiser een verblijfsvergunning regulier op grond van tijdsverloop te verlenen, gegrond verklaard met instandlating van de rechtsgevolgen.

Bij beschikkingen van 26 juli 2006, heeft verweerder de aanvraag van eiser van 28 juli 1998 afgewezen evenals, bij gelijke datum, de aanvragen van eiseressen.

Bij beroepschriften van 8 augustus 2006 hebben eisers beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikkingen. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eisers gezonden en hen in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 17 april 2007. Eisers zijn daarbij verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Srt. 2007, 41), en gelet op de portefeuillevierdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Srt. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

In deze procedure dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikkingen toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

De rechtbank stelt vast dat de rechtbank te 's- Gravenhage, bij uitspraak van 16 februari 2006 heeft geoordeeld dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat er ernstige redenen bestaan om te veronderstellen dat eiser betrokken is geweest bij misdrijven als bedoeld in artikel 1 F van het Vluchtelingenverdrag (hierna: Vv). Tevens is in deze uitspraak geoordeeld dat verweerder op goede gronden heeft kunnen besluiten dat het Vv niet op eiser van toepassing is en dat eiser diensgevolge niet in aanmerking komt voor een

Zaaknummer: AWB 06/ 38265, 06/ 38270, 06/38266 en 06/38273 BEPTDN AS2

3

verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. Voorts is in voornoemde uitspraak geoordeeld dat artikel 3.107 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) van toepassing is en derhalve eiser evenmin in aanmerking komt voor een vergunning tot verblijf op één van de andere gronden van artikel 29 Vw 2000. Tot slot is geoordeeld dat verweerder heeft nagelaten te onderzoeken of eiser aannemelijk heeft gemaakt dat artikel 3 EVRM zich duurzaam verzet tegen uitzetting.

Nu tegen voornoemde uitspraak geen hoger beroep is ingesteld, is vorenstaande in rechte komen vast te staan en dient de rechtbank, mede gelet op hetgeen in beroep is aangevoerd, thans slechts nog te oordelen over de vraag of eiser aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Eiser stelt zich op het standpunt dat hij, bij gedwongen terugkeer, wordt gezien als onderdeel van het leger van Saddam Hussein, zodat hij, bij gedwongen terugkeer, het reële risico loopt op een onmenselijke behandeling zoals die is verboden in artikel 3 EVRM. Gelet op zijn functie in het leger en op zijn bekendheid, eiser is op radio en tv geweest als militair, zal hij bij gedwongen terugkeer het reële risico lopen op bloedwraak van de zijde van de Iraakse burgers. Voorts stelt eiser zich op het standpunt dat hij ernstig risico loopt van de zijde van de huidige Iraakse autoriteiten. Hiertoe wordt door eiser aangevoerd dat de archieven van het Iraakse leger bewaard zijn gebleven. Eiser zal bij gedwongen terugkeer dan ook berecht worden. Gelet op de algehele situatie in Irak zal eiser zodanig ernstig worden bestraft dat er sprake zal zijn van schending van artikel 3 EVRM.

Ten slotte stelt eiser zich op het standpunt dat hij vanwege zijn christelijke geloofsovertuiging het reële risico loopt op een onmenselijke behandeling. Hiertoe wordt opgemerkt dat de algehele mensenrechtensituatie voor christenen in het huidige Irak met de dag verslechtert.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat uit de berichten van de minister van Buitenlandse Zaken niet blijkt dat iedere voormalige regeringsfunctionaris of militair bij terugkeer een schending in de zin van artikel 3 EVRM te wachten staat. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat juist hem een dergelijke behandeling te wachten staat.

Tevens stelt verweerder zich op het standpunt dat de situatie van christenen in Irak volgens het voornoemde ambtsbericht van Buitenlandse Zaken van december 2005 wat betreft de wetgeving de laatste jaren is verbeterd. Zo is het toegestaan dat christelijke partijen deelnemen aan het politieke proces in Irak. Er is wel sprake van verslechterde omstandigheden als gevolg van toenemende islamisering. De vermeende betere sociaal-economische positie van christenen is er tevens de oorzaak van dat christenen het slachtoffer zijn geweest van ontvoeringen om losgeld. Tot slot stelt verweerder zich op het standpunt dat eiser niet aangetoond heeft dat er ten aanzien van hem specifieke aanwijzingen zijn dat hem een schending in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 3 van het Anti-folterverdrag te wachten staat vanwege zijn christelijke achtergrond.

De rechtbank overweegt als volgt.

Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat eiser bij terugkeer een behandeling in de zin van

Zaaknummer: AWB 06/ 38265, 06/ 38270, 06/38266 en 06/38273 BEPTDN AS2

4

artikel 3 EVRM te wachten staat. Eiser heeft zijn beroep op artikel 3 EVRM onvoldoende onderbouwd met feiten en omstandigheden die specifiek op hem van toepassing zijn.

Volgens vaste jurisprudentie dient eiser aannemelijk te maken dat er individuele feiten en omstandigheden zijn, waaruit blijkt dat moet worden aangenomen dat juist hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat eiser bij uitzetting het reële risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen (Vilvarajah, RV 1991,19).

Uit de ambtsberichten van de minister van Buitenlandse Zaken van december 2005 en van april 2006, welke dienen te worden aangemerkt als deskundigenberichten, kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden geconcludeerd dat het enkel zijn van militair, noch dat het zijn van militair betrokken bij de Anfal-campagne, maakt dat hij als gevolg hiervan te vrezen heeft voor een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Wat eiser heeft aangevoerd biedt geen concrete aanknopingspunten om te twijfelen aan de juistheid van het genoemde ambtsberichten.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiser evenmin aannemelijk gemaakt dat juist hem in verband met zijn christelijke geloofsovertuiging een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM te wachten staat. Ook voor deze stelling bieden genoemde ambtsberichten geen aanknopingspunten. Terneer daar eiser zijn beroep enkel heeft onderbouwd onder verwijzing naar de algemene verslechterende situatie in Irak.

In beroep klaagt eiser over het ontbreken van een overweging in de bestreden beschikking omtrent zijn, in de zienswijze, gestelde medische omstandigheden. Ook dit beroep kan niet slagen omdat eisers stelling in de zienswijze, die in de gronden van beroep is herhaald en ingelast, volstrekt niet is onderbouwd.

Op grond van artikel 3.77, eerste lid, onder a, van het Vb 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Wet, op grond van artikel 16, eerste lid, onder d, van de Wet worden afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde, indien: (...) er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat de vreemdeling zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1 F van het Vv.

Gelet op hetgeen hierboven is overwogen staat voornoemd artikel in de weg aan de verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000.

Ten aanzien van de beroepen van eiseressen overweegt de rechtbank als volgt.

Ingevolge artikel 3.107, tweede lid, van het Vb 2000 wordt aan de echtgenoot of echtgenote, het minderjarig kind, de partner, of het meerderjarig kind, bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder e of f, van de Wet, van de vreemdeling, bedoeld in het eerste lid, geen verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Wet, verleend, tenzij dit gezinslid aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die zelfstandig een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid onder a, b of c van de Wet vormen.

Gelet op hetgeen hierboven ten aanzien van eiser is overwogen, ziet de rechtbank zich thans

Zaaknummer: AWB 06/ 38265, 06/ 38270, 06/38266 en 06/38273 BEPTDN AS2

5

voor de vraag gesteld of eiseressen aannemelijk hebben gemaakt dat de door hun ingediende aanvragen zijn gegrond op omstandigheden die zelfstandig een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd vormen.

Voor zover eiseressen zich beroepen op hetgeen hun echtgenoot/vader in zijn beroepschrift heeft aangevoerd, is de rechtbank van oordeel dat dit niet kan baten gezien het hiervoor overwogene.

De stellingen van eiseressen dat zij hier te lande zijn ingeburgerd, dat zij lijden aan psychische klachten, dat de banden met het land van herkomst zijn verbroken en dat zij in Nederland onderwijs volgen, treffen geen doel. Het beroep op hun medische situatie is door eiseressen niet onderbouwd. Het volgen van onderwijs en het ingeburgerd zijn vormen op zichzelf geen grond voor vergunningverlening.

Ingevolge artikel 3.77, eerste lid, onder b, van het Vb 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, op grond van artikel 16, eerste lid, onder d, van de Wet worden afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde, indien: (...) de vreemdeling de echtgenoot of echtgenote, het minderjarig kind, de partner of het meerderjarig kind, bedoeld in artikel 29, onder e en f, van de Wet, is van een in Nederland verblijvende vreemdeling ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat deze zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1F van het Vv.

Gelet op hetgeen ten aanzien van eiser is overwogen staat voornoemd artikel in de weg aan de verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000.

De beroepen zijn derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

De rechtbank beslist als volgt.

Zaaknummer: AWB 06' 38265, 06/ 38270, 06/38266 en 06/38273 BEPTDN AS2

6

3. Beslissing

De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstra en in het openbaar uitgesproken op 1 mei 2007 in tegenwoordigheid van J. van der Molen als griffier.

De griffier is niet in staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Afschrift verzonden: - 7 MEI 2007

BRUINSMA ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 4 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

geboren op
van Iraakse nationaliteit

Just. nr:

V-nr:

Procedurenr:

06/38265

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Iraakse nationaliteit, thans
verblijvende te te
dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van
de advocaat en procureur Mr R. Kakes die in deze door appellant bepaaldelijk
gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant
zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellant heeft op 8 augustus 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 26 juli 2006. Bij zijn uitspraak van 1 mei 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 1 mei 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, ZITTINGHOUDENDE TE ASSEN D.D. 1 MEI 2007

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellant ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM te wachten staat. De Rechtbank overweegt in dit verband ten onrechte dat appellant zijn beroep op artikel 3 EVRM onvoldoende zou hebben onderbouwd met feiten en omstandigheden die specifiek op hem van toepassing zijn.

Als grief merkt appellant op dat hij in de gronden van het beroepschrift en ter zitting heeft aangevoerd dat er in zijn geval een combinatie van factoren speelt die ertoe leidt dat hem bij gedwongen terugkeer een onmenselijke behandeling in het land van herkomst wacht. Appellant heeft als combinatie van factoren genoemd zijn hoge positie binnen het leger van Saddam Hussein, zijn deelname aan militaire acties, zijn bekendheid als hoge militair via de media in het land van herkomst, zijn geloofsovertuiging als christen, zijn langdurig verblijf in het westen, waardoor hij bij terugkeer in Irak zal worden beschouwd als spion, en het gegeven dat de banden met het land van herkomst zijn verbroken door het langdurig verblijf in Nederland.

Appellant ziet niet in waarom bovengenoemde combinatie van factoren waardoor hem bij gedwongen terugkeer een onmenselijke behandeling in de zin van artikel 3 EVRM wacht, voor de Rechtbank en voor verweerder niet voldoende zijn. Appellant kan niet begrijpen dat de Rechtbank heeft overwogen dat hij zijn beroep op artikel 3 EVRM onvoldoende met feiten en omstandigheden die specifiek op hem van toepassing zijn, zou hebben onderbouwd. Appellant ziet niet in welke feiten en omstandigheden hij nog meer zal moeten aanvoeren om zijn beroep op artikel 3 EVRM te kunnen onderbouwen.

Gelet op het bovenstaande is appellant derhalve van mening dat de Rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat hij zijn beroep op artikel 3 EVRM onvoldoende heeft onderbouwd met feiten en omstandigheden die specifiek op hem van toepassing zijn. Dit geldt temeer nu verweerder in het algemeen ambtsbericht inzake Irak erkent dat in Irak er geweld voorkomt tegen leden van de voormalige Ba'ath partij en dat er sprake is van verslechterde omstandigheden voor christenen in Irak door toenemende islamisering. Daarbij komt tevens nog bij dat er met betrekking tot Centraal-Irak hier te lande een categoriaal beschermingsbeleid wordt gevoerd. Door dit beleid erkent verweerder de algehele slechte mensenrechtensituatie in het land van herkomst. Door dit beleid dient verweerder de toets van artikel 3 EVRM minder stringent te hanteren. De Rechtbank heeft dit in de uitspraak miskend.

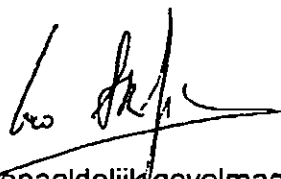
BRUINSMA
ADVOCATEN

Voorts is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat het beroep van appellant omtrent zijn medische omstandigheden niet kan slagen, nu dit beroep op de medische omstandigheden niet is onderbouwd.

Als tweede grief merkt appellant op dat hij in de zienswijze d.d. 20 juli 2006 heeft aangevoerd dat hem vanwege zijn ernstige medische situatie bij gedwongen terugkeer een onmenselijke behandeling in het land van herkomst wacht. Verweerder is op dit argument van appellant in de bestreden beschikking op geen enkele wijze ingegaan. Dat verweerder in de bestreden beschikking op geen enkele wijze ingaat op dit argument van appellant, heeft appellant aangevoerd in de gronden van het beroep. Appellant is van mening dat verweerder in de gronden van het beroep de argumenten tegen de zienswijze naar voren had moeten brengen. Verweerder kan dit niet alsnog doen in het verweerschrift danwel tijdens het pleidooi tijdens de zitting. Gelet hierop had de Rechtbank de bestreden beschikking moeten vernietigen vanwege het motiveringsgebrek en niet moeten oordelen dat appellant zijn medische gesteldheid niet heeft onderbouwd. Ook dit heeft de Rechtbank in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 1 mei 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 4 juni 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr R. Kakes

BRUINSMA ADVOCATEN

PER TELEFAX 070 - 365 1380
EN PER POST

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3285	
B	- 4 JUN 2007
ZAAKNR.	3858
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr T. Bruinsma
Mr R. Kakes
Mr S.R. Nohar
Mr A.J. de Boer
mw. Mr E. Ebes

M.M. Noorman
NMI gecertificeerd mediator

Lemmer, 4 juni 2007

Inzake :
Dossier nr : 07.645/N
Uw ref. : 06/38265

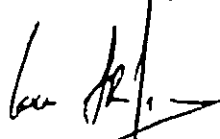
/ STAAT

Edelachtbare griffier,

Bijgaand gelieve u in bovenvermelde zaak aan te treffen het hoger beroepschrift d.d. 4 juni 2007. Teneinde er zeker van te zijn dat het hoger beroepschrift u tijdig bereikt, zend ik u deze heden eveneens per telefax toe.

Een kopie van het hoger beroepschrift heb ik heden eveneens verzonden aan verweerder.

Met vriendelijke groet,

Mr R. Kakes

BRUINSMA ADVOCATEN**HOGER BEROEP**

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënte:

geboren op
van Iraakse nationaliteit
Dossiernr: 9807-27-2128
V-nr:
Procedurenr: 06/38273

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
04 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	FAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Iraakse nationaliteit, thans
verblijvende , te dezer
zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de
advocaat en procureur Mr R. Kakes die in deze door appellante bepaaldelijk
gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellante
zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.
Appellante heeft op 8 augustus 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 26 juli 2006. Bij zijn uitspraak van 1 mei 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellante ongegrond verklaard (productie 1).

2.
Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 1 mei 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellante thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellante meent dat zij procesbelang heeft bij haar appel. Zij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, ZITTINGHOUDENDE TE ASSEN D.D. 1 MEI 2007

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellante ongegrond verklaard.

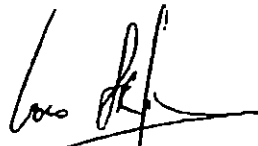
Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat de stellingen van appellante dat zij hier te lande is ingeburgerd, dat zij lijdt aan psychische klachten, dat de banden met het land van herkomst zijn verbroken dat zij in Nederland onderwijs volgt, geen doel treffen.

Appellant merkt op dat zij in de procedure naar voren heeft gebracht dat zij zelfstandige asielmotieven heeft. Appellante heeft opgemerkt dat zij hier te lande is geïntegreerd en dat de banden met het land van herkomst zijn verbroken. Daarnaast heeft appellante naar voren gebracht dat zij als christen ernstig risico loopt in het land van herkomst.

Als grief merkt appellante op dat niet valt in te zien waarom bovengenoemde combinatie van factoren en de combinatie van factoren die zijn genoemd in het hoger beroep van de heer Sharrmon, niet voldoende zijn voor verweerder. Hierbij speelt tevens een rol dat verweerder erkent dat de algehele mensenrechtensituatie in het land van herkomst bijzonder slecht is. Verweerder heeft immers een categoriaal beschermingsbeleid ingevoerd. Gelet op de combinatie van factoren welke met betrekking tot appellante een rol speelt en de erkenning door verweerder dat de algehele mensenrechtensituatie in Irak slecht is, had de Rechtbank niet kunnen oordelen dat de argumenten van appellante geen doel treffen. Op z'n minst had de Rechtbank moeten aangeven waarom de Rechtbank van oordeel is dat de combinatie van factoren geen doel treft. De Rechtbank heeft dit in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM appellante zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 1 mei 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 4 juni 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr R. Kakes

BRUINSMA ADVOCATEN

PER TELEFAX 070 - 365 1380
EN PER POST

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Mr T. Bruinsma
Mr R. Kakes
Mr S.R. Nohar
Mr A.J. de Boer
mw. Mr E. Ebes

M.M. Noorman
NMI gecertificeerd mediator

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
04 JUN 2007	
ZAAKNR.	38384
AAN:	1
BEHANDELD:	2007

Lemmer, 4 juni 2007

Inzake :
Dossiernr : 07.648/N
Uw ref. : 06/38273

/ STAAT

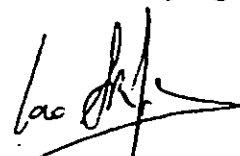
1930-A

Edelachtbare griffier,

Bijgaand gelieve u in bovenvermelde zaak aan te treffen het hoger beroepschrift d.d. 4 juni 2007. Teneinde er zeker van te zijn dat het hoger beroepschrift u tijdig bereikt, zend ik u deze heden eveneens per telefax toe.

Een kopie van het hoger beroepschrift heb ik heden eveneens verzonden aan verweerder.

Met vriendelijke groet,

Mr R. Kakes

BRUINSMA
ADVOCATEN**HOGER BEROEP**

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënte:

geboren op
van Iraakse nationaliteit
Dossiernr: 9807-27-2128
V-nr:
Procedurenr: 06/38266

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
04 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

, geboren op van Iraakse nationaliteit, thans
verblijvende le dezer
zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de
advocaat en procureur Mr R. Kakes die in deze door appellante bepaaldelijk
gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellante
zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellante heeft op 8 augustus 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 26 juli 2006. Bij zijn uitspraak van 1 mei 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellante ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 1 mei 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellante thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellante meent dat zij procesbelang heeft bij haar appel. Zij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, ZITTINGHOUDENDE TE ASSEN D.D. 1 MEI 2007

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellante ongegrond verklaard.

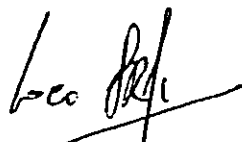
Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat de stellingen van appellante dat zij hier te lande is ingeburgerd, dat zij lijdt aan psychische klachten, dat de banden met het land van herkomst zijn verbroken dat zij in Nederland onderwijs volgt, geen doel treffen.

Appellant merkt op dat zij in de procedure naar voren heeft gebracht dat zij zelfstandige asielmotieven heeft. Appellante heeft opgemerkt dat zij hier te lande is geïntegreerd en dat de banden met het land van herkomst zijn verbroken. Daarnaast heeft appellante naar voren gebracht dat zij als christen ernstig risico loopt in het land van herkomst.

Als grief merkt appellante op dat niet valt in te zien waarom bovengenoemde combinatie van factoren en de combinatie van factoren die zijn genoemd in het hoger beroep van de heer [naam] niet voldoende zijn voor verweerder. Hierbij speelt tevens een rol dat verweerder erkent dat de algehele mensenrechtensituatie in het land van herkomst bijzonder slecht is. Verweerder heeft immers een categoriaal beschermingsbeleid ingevoerd. Gelet op de combinatie van factoren welke met betrekking tot appellante een rol speelt en de erkenning door verweerder dat de algehele mensenrechtensituatie in Irak slecht is, had de Rechtbank niet kunnen oordelen dat de argumenten van appellante geen doel treffen. Op z'n minst had de Rechtbank moeten aangeven waarom de Rechtbank van oordeel is dat de combinatie van factoren geen doel treft. De Rechtbank heeft dit in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM appellante zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 1 mei 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 4 juni 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr R. Kakes

BRUINSMA ADVOCATEN

T^c

PER TELEFAX 070 - 365 1380
EN PER POST

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenkamer
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Mr T. Bruinsma
 Mr R. Kakes
 Mr S.R. Nohar
 Mr A.J. de Boer
 mw. Mr E. Ebes

M.M. Noorman
 NMI gecertificeerd mediator

Lemmer, 4 juni 2007

Inzake :
 Dossiernr : 07.647/N
 Uw ref. : 06/38266

/ STAAT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
04 JUN 2007	
ZAAKNR.	3838 H
AAN:	✓
BEHANDELD: DD:	PAR:

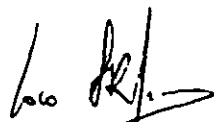
Edelachtbare griffier,

1907-A

Bijgaand gelieve u in bovenvermelde zaak aan te treffen het hoger beroepschrift d.d. 4 juni 2007. Teneinde er zeker van te zijn dat het hoger beroepschrift u tijdig bereikt, zend ik u deze heden eveneens per telefax toe.

Een kopie van het hoger beroepschrift heb ik heden eveneens verzonden aan verweerder.

Met vriendelijke groet,

Mr R. Kakes

Correspondentieadres: Postbus 50 8530 AB Lemmer

Bezoekadres: Nieuwburen 32 Lemmer Tel.: 0514 - 563770 Fax: 0514 - 566264 E-mail: info@bruinsmaadvocaten.nl

Betslingen kunnen uitsluitend plaatsvinden op bankrekening 33.70.10.501, t.n.v. Mr T. Bruinsma Stichting Derdengelden.
 Iedere aansprakelijkheid wordt door ons beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt gedekt.

BRUINSMA ADVOCATEN**HOGER BEROEP**

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënte:

geboren op _____
van Iraakse nationaliteit
Dossiernr: 9807-27-2128
V-nr: 200.700.3270
Procedurenr: 06/38270

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
04 JUN 2007	
ZAAKNR. _____	
AAN: _____	
BEHANDELD: DE: _____	SAR: _____

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op _____ van Iraakse nationaliteit,
thans verblijvende _____ te
dezer zake domicilie kiezerende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van
de advocaat en procureur Mr R. Kakes die in deze door appellante bepaaldelijk
gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellante
zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellante heeft op 8 augustus 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 26 juli 2006. Bij zijn uitspraak van 1 mei 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellante ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 1 mei 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellante thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellante meent dat zij procesbelang heeft bij haar appel. Zij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

BRUINSMA ADVOCATEN**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, ZITTINGHOUDENDE TE ASSEN D.D. 1 MEI 2007**

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellante ongegrond verklaard.

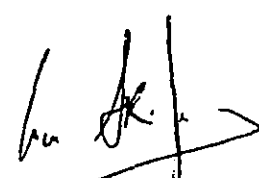
Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat de stellingen van appellante dat zij hier te lande is ingeburgerd, dat zij lijdt aan psychische klachten, dat de banden met het land van herkomst zijn verbroken dat zij in Nederland onderwijs volgt, geen doel treffen.

Appellant merkt op dat zij in de procedure naar voren heeft gebracht dat zij zelfstandige asielmotieven heeft. Appellante heeft opgemerkt dat zij hier te lande is geïntegreerd en dat de banden met het land van herkomst zijn verbroken. Daarnaast heeft appellante naar voren gebracht dat zij als christen ernstig risico loopt in het land van herkomst.

Als grief merkt appellante op dat niet valt in te zien waarom bovengenoemde combinatie van factoren en de combinatie van factoren die zijn genoemd in het hoger beroep van de heer niet voldoende zijn voor verweerder. Hierbij speelt tevens een rol dat verweerder erkent dat de algehele mensenrechtensituatie in het land van herkomst bijzonder slecht is. Verweerder heeft immers een categoriaal beschermingsbeleid ingevoerd. Gelet op de combinatie van factoren welke met betrekking tot appellante een rol speelt en de erkenning door verweerder dat de algehele mensenrechtensituatie in Irak slecht is, had de Rechtbank niet kunnen oordelen dat de argumenten van appellante geen doel treffen. Op z'n minst had de Rechtbank moeten aangeven waarom de Rechtbank van oordeel is dat de combinatie van factoren geen doel treft. De Rechtbank heeft dit in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM appellante zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 1 mei 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 4 juni 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr R. Kakes

BRUINSMA ADVOCATEN

Id

PER TELEFAX 070 - 365 1380
EN PER POST

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenkamer
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Mr T. Bruinsma
 Mr R. Kakes
 Mr S.R. Nohar
 Mr A.J. de Boer
 mw. Mr E. Ebes

M.M. Noorman
 NMI gecertificeerd mediator

Lemmer, 4 juni 2007

Inzake :
 Dossiernr : 07.646/N
 Uw ref. : 06/38270

/ STAAT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
04 JUN 2007	
ZAAKNR.	3838/1
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

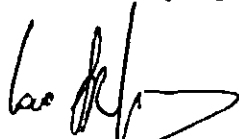
Edelachtbare griffier,

1953-A

Bijgaand gelieve u in bovenvermelde zaak aan te treffen het hoger beroepschrift d.d. 4 juni 2007. Teneinde er zeker van te zijn dat het hoger beroepschrift u tijdig bereikt, zend ik u deze heden eveneens per telefax toe.

Een kopie van het hoger beroepschrift heb ik heden eveneens verzonden aan verweerder.

Met vriendelijke groet,

Mr R. Kakes